സാഹിത്യവാരഫലം

1971/08/22 (കലാകൗമുദി)

എം. കൃഷ്ണൻ നായർ

Copyright © 2014-2022, J. Vijayamma. The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-Commercial Share Alike license for free download and usage. Sayahna Foundation, JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014. URL: http://www.sayahna.org

സാഹിത്യവാരഫലം

1971/08/22-ൽ കലാകൗമുദി വാരികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.

നക്ഷത്രമെവിടെ? പുൽക്കൊടിയെവിടെ?

വിക്തർ കസിൻ

പ്രശസ്തനായ ഒരു നിരൂപകൻ ഒരു സാഹിത്യകാരനെക്കുറിച്ച് നല്ലവാക്കു പറഞ്ഞുവെന്നിരിക്കട്ടെ. പിന്നീടുള്ളവർ ആ സാഹിത്യകാരനെ അതോടെ കണ്ണടച്ചങ്ങു വാഴ്ത്തുകയായി, ആ വിധത്തിലുള്ള പ്രസ്താവനത്തിനു നിരൂപകനെ പ്രേരിപ്പിച്ച വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച് അവർ വിചാരിക്കുകയില്ല. അതിന്റെ സാംഗത്യത്തെപ്പറ്റിയോ നിഷ്പക്ഷതയെപ്പറ്റിയോ അവർക്ക് ആലോചനയില്ല. സാഹിത്യകാരന്റെ കൃതികൾ ഒന്നു വായിച്ചു നോക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ അവർ പ്രശംസാവചനങ്ങൾ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അവർ വായിച്ചുവെന്നുതന്നെയിരിക്കട്ടെ. ഏതു "ചവറും" അവർക്കു രത്നമായിത്തോന്നും. തത്ത്വജ്ഞാനിയായ പാസ്കലിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള അച്ചടിത്തെറ്റുകൾ ഉദാത്തങ്ങളായ ചിന്തകളായി വിക്തർ കസിൻ കരുതുകയുണ്ടായി. ആ തോന്നൽ മഹാനായ ഒരാളിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടുവരുന്നതെന്തും മഹനീയമാണെന്ന സങ്കല്പത്തിൽനിന്നുളവാകുന്നതാണ്. നാം ആദ്യം പറഞ്ഞതാകട്ടെ നിരൂപകന്റെ പ്രശസ്തിയോടു ബന്ധപ്പെട്ടുണ്ടാകുന്ന മിഥ്യാസങ്കല്പമാണ്. ശ്രീ. പുളിമാന പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ കവിതകളും കഥകളും നാടകവും ഉത്കൃഷ്ടങ്ങളാണെന്ന് കേരളത്തിലെങ്ങും പ്രസിദ്ധനായ ഒരു നിരൂപകൻ ഒരിക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതോടെ പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ കീറ്റ്സായും മോപ്പസാങ്ങായും ഇബ്സനായും ഒക്കെ കൊണ്ടാടുവാൻ പലരുമുണ്ടായി. ഇന്നും ആ "കൊണ്ടാട്ടം" അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. ഉത്തിഷ്ഠമാനനായ ശ്രീ. എം. എം. ബഷീർ "ചന്ദ്രിക" ആഴ്ചപ്പതിപ്പിന്റെ 50-ാം ലക്കത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന "ഇരുപത്തിയഞ്ചുവർഷത്തിനുശേഷം" എന്ന ലേഖനത്തിൽ ശ്രീ. പുളിമാന പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രതിഭാശാലിയായ കവിയും അനന്യസാധാരണനായ കഥാകാരനും ഉജ്ജ്വലനായ നാടകക്കാരനും ആണെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതിലും സ്വതന്ത്രങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ താൽപര്യം കാണിക്കാറുള്ള എന്റെ സുഹൃത്തു ശ്രീ. ബഷീർ ഇവിടെ പലരും പാടിയ പല്ലവി ഏറ്റുപാടുന്നതേയുള്ളൂ. അദ്ദേഹം സാകൂതം ഉദ്ധരിക്കുന്ന കാവ്യഭാഗം പുളിമാന പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ പ്രതിഭാരാഹിത്യത്തിനു മാത്രമേ നിദർശകമാകുന്നുള്ളൂ. വരകൾ ഇതാ.

"നിഷ്ഫലം നില്ക്കുമെൻ വ്യർത്ഥവ്യാമോഹമേ
നിഷ്ഠുരമെൻ വിയർപ്പെല്ലാം കുടിച്ചുനീ
നൂറു നൂറാശകൾ മിന്നിത്തെളിയിച്ചു
പാരിടം മോഹനമെന്നുമന്ത്രിച്ചു നീ
....
നില്ക്കുക നില്ക്കുകെന്നാശാശതങ്ങളേ
നിങ്ങളെപ്പോറ്റുവാൻ വേർപ്പിനിയില്ല മേ."

ഈ വരികൾ എഴുതിയ 'കവി' മൗലികപ്രതിഭയുള്ള കവിയാണെന്ന് എങ്ങനെ പറയും? ഇവിടെ ഇംഗ്ലീഷിൽ Poetic inevitability—കാവ്യാത്മകമായ അനതിക്രമണീയത—(കവി പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവ മാറ്റി മറ്റു പദങ്ങൾ വയ്ക്കാൻ വയ്യാതെവരുന്ന അവസ്ഥ) എന്ന ഗുണമില്ല. ഒരു വരിയിൽപ്പോലും കവിതയില്ല. ഇതിനെക്കാളൊക്കെ നിഷിദ്ധമായി മറ്റൊരു വസ്തുതയുമുണ്ട്. അത് ഈ കാവ്യശകലം ചങ്ങമ്പുഴക്കവിതയുടെ പ്രതിധ്വനിയാണെന്നുള്ളതാണ്. കവിയുടെ പേരുപറയാതെ ആശാന്റെയും വള്ളത്തോളിന്റെയും ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെയും ചങ്ങമ്പുഴയുടെയും കവിതകൾ വായനക്കാരെ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചാൽ അവർ ഒരു സംശയവും കൂടാതെ ഓരോ കാവ്യഭാഗവും ഇന്ന കവിയെഴുതിയതാണെന്നു പറയും. മുകളിൽച്ചേർത്തവരികൾ കവിയുടെ പേരു പറയാതെ ചൊല്ലിയാലോ? ചങ്ങമ്പുഴയ്ക്ക് ഏഴുവയസ്സുണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് എഴുതിയതാണോ എന്ന് അവർ ചോദിച്ചെന്നുവരാം. ഞാൻ പുളിമാന പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ എല്ലാക്കവിതകളും വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം മൗലികനായ കവിയല്ല; മാറ്റൊലിക്കവിയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു മാറ്റൊലിക്കവിയെക്കുറിച്ചു ബഷീർ പറയുന്നു: "പ്രതിഭയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപ്പള്ളിയെക്കാൾ അതിശക്തനായിരുന്ന പുളിമാന പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ഇന്നോളം അധികമാരും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല." ഇടപ്പള്ളി രാഘവൻപിള്ള എവിടെ? പുളിമാന പരമേശ്വരൻപിള്ള എവിടെ? നക്ഷത്രമെവിടെ? പുല്ക്കൊടിയെവിടെ?

ജോർജ്ജ് കൈസർ

പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ "സമത്വവാദി" എന്ന ഭാവാത്മകനാടകത്തിന്റെ പുനഃപ്രസാധനത്തിൽ പുളകിതഗാത്രനായിട്ടാണ് ശ്രീ. ബഷീർ ഇങ്ങനെയെല്ലാം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആ "സമത്വവാദി" മലയാളനാടകസാഹിത്യത്തിലെ "ഒരദ്ഭുത"മാണെന്നുവരെ അദ്ദേഹത്തിന് അഭിപ്രായമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷേ, ജർമ്മൻ നാടകകർത്താവായ ജോർജ്ജ് കൈസർ എഴുതിയ Coral, gas I, gas II, എന്നീ മൂന്നു നാടകങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യുത്പന്നമായ ഒരു മാറ്റൊലിനാടകമാണ് പുളിമാനയുടെ "സമത്വവാദി". ജീവിതാഭിവീക്ഷണത്തിൽ, ഇതിവൃത്തനിവേശനത്തിൽ ഒക്കെ പുളിമാന പരമേശ്വരൻപിള്ള കൈസറെ അനുകരിക്കുന്നു. ദരിദ്രനായി ജീവിതമാരംഭിച്ച് കോടീശ്വരനായ ഒരു പ്രധാന കഥാപാത്രം കൈസറുടെ നാടകത്തിലുണ്ട്. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ പ്രഭു അയാളിൽ നിന്ന് വിഭിന്നനല്ല. കൈസറുടെ കോടീശ്വരന്റെ മകൻ സമത്വവാദിയാണ്. അയാൾ അച്ഛനോടു പറയുന്നു: "നിങ്ങളെ മറച്ചിരിക്കുന്ന ആവരണം ഞാൻ കീറിയെറിയും. നിങ്ങളുടെ ധനത്തിന്റെ പാപത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടേ". പുളിമാനയുടെ സമത്വവാദി പ്രഭുവിന്റെ മകനല്ലെങ്കിലും അനന്തരവനാണ്. അയാൾ അട്ടഹസിക്കുന്നു. "ആ ആശ ഞാൻ തകർക്കും. ന്യായരഹിതമായ ആശ... ആ വെളിയിലെല്ലാം പേയിളക്കുന്ന ആ നിലവിളി ഒന്നുകിൽ നശിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ— അതിനോടു ചേരുന്ന ഒരു ഭീമമായ നിലവിളി ഇതിനകത്തുനിന്നും പൊങ്ങണം. സ്വാർത്ഥമായ ആനന്ദം തുലയണം." കൈസറുടെ കോടീശ്വരൻ ദരിദ്രനായിരുന്നല്ലോ. തന്റെ സന്താനങ്ങൾ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ദുഃഖമറിയരുതെന്ന് അയാൾക്കു നിർബന്ധമുണ്ട്. പക്ഷേ, സന്താനങ്ങൾ നീതിരഹിതമായി ആർജ്ജിച്ച ധനം അനുഭവിക്കാൻ തയ്യാറാവുന്നില്ല. അവർ തൊഴിലാളികളോടു ചേരുന്നു. പ്രഭുവിന്റെ അനന്തരവനായ സമത്വവാദിക്കും അതേ ആശയം തന്നെയാണുള്ളത്. കൈസറുടെ നാടകത്തിൽ കോടീശ്വരൻ തന്റെ പ്രതിരൂപമായ സെക്രട്ടറിയെ വെടിവച്ചുകൊല്ലുന്നു. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ നാടകത്തിൽ സമത്വവാദി പ്രഭുവിനെ വെടിവച്ചുകൊല്ലുന്നു. രണ്ടു വധങ്ങളും വിഭിന്നങ്ങളാണെന്നു തോന്നും. പക്ഷേ, ഒന്നാണെന്നു തെളിയിക്കാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. സ്ഥലപരിമിതികൊണ്ട് ഞാൻ നിറുത്തുന്നു. അതിഭാവുകത്വത്തിന്റെയും അവാസ്തവികത്വത്തിന്റെയും സന്തതികളായ കുറെ ചെറുകഥകൾ പുളിമാന നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെക്കുറിച്ച് ബഷീർ പറയുന്നു: 'കാല്പനികത്വത്തിന്റെ നിത്യഹരിതഭൂമിയിൽ സൗന്ദര്യം വർഷിച്ചുനില്ക്കുന്ന പുളിമാനയുടെ ചെറുകഥകളെ മലയാളത്തിൽ മറ്റാർക്കും അനുകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല." പുളിമാന പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ കൃതികൾ സമാഹരിച്ചു പ്രസാധനംചെയ്ത കാലത്ത് ചിലർ എന്നോടു പറഞ്ഞു: "ഒന്നു കേമമായി പത്രത്തിലെഴുതണം." ഞാൻ ഗ്രന്ഥം വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അന്തരിച്ചുപോയ ആ നല്ല മനുഷ്യൻ മാറ്റൊലിസ്സാഹിത്യകാരനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങനെതന്നെ "കൗമുദി"യിൽ എഴുതുകയും ചെയ്തു. ബഷീറിനോട് അങ്ങനെ ആരും പറഞ്ഞിരിക്കാനിടയില്ല. പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും എന്റെ സുഹൃത്ത് ഈ വരികൾ ഓർമ്മിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. "ചിത്തം ചലിപ്പതിന്നു ഹേതു മുതിർന്നുനില്ക്കെ നെഞ്ചിൽക്കുലുക്കമെവനില്ലവനാണു ധീരൻ."

കാശിത്തുമ്പയുടെ വിത്തുകൾ ചിതറുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ലേ? എന്തൊരു മഹാമനസ്കതയാണ് ആ ചെടിക്ക്? നാലുപാടും നിർല്ലോപമായി വിത്തുകൾ വാരിയെറിയുന്നു. അതുപോലെ പണം വാരിയെറിയുന്ന ഒരു സുഹൃത്തിനെ എനിക്കറിയാം. ഔദാര്യത്തിന്റെയും ദാനശീലതയുടെയും മൂർത്തിമദ്ഭാവമാണ് അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ കലയുടെ സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ വാരിവിതറുന്ന ഒരു ഉദാരശീലനുണ്ട് മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ. സേതുവെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്, 21-ാം ലക്കം മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പു നോക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ "കർക്കടകം" എന്ന ചെറുകഥ കാണാം. വർഷത്തിന്റെ അവസാനമാസമാണ് കർക്കടകം. ജീവിതാവസാനത്തിലെത്തിയ ഒരുവനെ കഥാകാരൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അയാളുടെ മാനസികനിലകളെ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ വേറേ രണ്ടു കഥാപാത്രങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. മരണത്തെ സമീപിച്ച അയാളുടെ ഓരോ മാനസികപ്രതികരണത്തെയും സുസൂക്ഷ്മമായി ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നു. കഥ വായിച്ചുതീരുമ്പോൾ അത് അയാളുടെ കഥ മാത്രമല്ല നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും കഥതന്നെയാണെന്ന് നമുക്കു തോന്നുന്നു. വ്യക്തിഗതങ്ങളായ വസ്തുതകൾ ചിത്രീകരിച്ച് സമഷ്ടിഗതങ്ങളായ വസ്തുതകളെ ആലേഖനം ചെയ്യുന്നതാണ് കലയെന്ന് ഹെഗൽ പറഞ്ഞത് എത്ര വാസ്തവം! ഞാൻ അടുത്തകാലത്ത് വായിച്ച ഉത്കൃഷ്ടങ്ങളായ കഥകളിലൊന്നാണ് സേതുവിന്റെ "കർക്കടകം". സ്നേഹവും യുക്തിയും ഒരിക്കലും ചേരാത്തവയാണ്. ഭർത്താവിനു തന്നെ സ്നേഹമില്ലെന്നു ഭാര്യ വിചാരിക്കുന്നു. ഭാര്യയ്ക്കു തന്നെ സ്നേഹമില്ലെന്ന് ഭർത്താവു വിചാരിക്കുന്നു. യുക്തിയുടെ അവലംബത്തോടെയാണ് ഈ വിചാരങ്ങൾ ഉദ്ഭവിക്കുക. എന്നാൽ പൊടുന്നനവേ യുക്തിയെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് സ്നേഹം മയൂഖമാലകൾ വീശിയാലോ? ഭാര്യയും ഭർത്താവും അതിന്റെ പ്രകാശവലയത്തിൽപ്പെട്ട് ഔജ്ജ്വല്യത്തോടെ നില്ക്കും. ഈ തത്ത്വമാണ് നന്ദിനി സത്പഥിയെഴുതിയ "അഗാധതയിൽ" എന്ന സുന്ദരമായ ഒറിയാക്കഥയിലുള്ളത്, ഇത് തർജ്ജമചെയ്ത ശ്രീ. പി. കെ. പി. കർത്താ അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചരഹസ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ തക്കവിധത്തിൽ പ്രാഗല്ഭ്യമാർന്ന ഒരുവനെ ശ്രീ. യു. ഫൽഗുനൻ പ്രാഗ്ലഭ്യത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. (രണ്ടുകഥകളും മലയാളനാട്ടിന്റെ 12-ാം ലക്കത്തിൽ) ശ്രീ. എ. സി. കെ. രാജായുടെ "കോഴിക്കോട്ടെ പക്ഷികളോ? ഒരു നഗരത്തിന്റെ ജീർണ്ണിച്ച ജീവിതത്തെ സ്വകീയങ്ങളായ പ്രതിരൂപങ്ങളിലൂടെ സ്ഫുടീകരിക്കുന്ന ആ കഥയിലുമുണ്ട് കഥാകാരന്റെ വൈദഗ്ധ്യം. പക്ഷേ, വ്യത്യാസം നാം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചെലവുചെയ്യേണ്ടതിനുമാത്രം വിദഗ്ധതയോടെ ചെലവാക്കുന്ന മാർഗ്ഗം ഒന്ന്. മഹാമനസ്കതയുടെ പ്രഭാതാരള്യത്തോടുകൂടി കാഞ്ചനനാണയങ്ങൾ വാരിയെറിയുന്ന മാർഗ്ഗം രണ്ട്. രണ്ടാമത്തെയാളിനെ ആളുകൾ സ്നേഹിക്കും, ബഹുമാനിക്കും... Caricatures—വികൃതചിത്രങ്ങൾ—എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലുമുണ്ട്. സായ്പിന്റെ മട്ടിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പറഞ്ഞു സായ്പും നാടനുമല്ലാതായ വാർത്താവായനക്കാരൻ. ഇംഗ്ലീഷ് ശൈലിയിൽ മലയാളം പറയുന്ന വാർത്താവായനക്കാരൻ: മര്യാദയുടെ പേരിൽ അങ്ങോട്ടു തൊഴുമ്പോൾ കഴുത്തൊടിച്ചു തലമാത്രം ചരിച്ചുതാഴ്ത്തുന്ന പരിഷ്ക്കാരി, അങ്ങനെ പലരും ഒന്നുകൂടെ പറയട്ടെ, കലാവാസനയില്ലാതെ കഥയെഴുതി മനുഷ്യരെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്ന തൂലികാതാഡനക്കാരൻ. ശ്രീ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ ചേലേമ്പ്ര ചന്ദ്രിക ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലെഴുതിയ "വിശ്വാസത്തകർച്ച" എന്ന ചെറുകഥ വായിച്ചപ്പോൾ ഞാനീവികൃതചിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിച്ചുപോയി. അവാർഡ് ലഭിച്ച നോവലിനെക്കുറിച്ച് നിരൂപണമെഴുതാൻ ഭാവിച്ച ഒരെഴുത്തുകാരൻ വേലുവെന്ന സാധുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ അത്യന്താധുനികത്വത്തിലേക്കും ജീർണ്ണതയിലേക്കും വിശ്വാസത്തകർച്ചയിലേക്കും ചെല്ലുകയായി. അദ്ദേഹം അവയുടെ നേർക്ക് ഉപാലംഭം ചൊരിയുന്നു. ഉപാലംഭം ചൊരിയൂ മി. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ! അത് കലകുടിയാവട്ടെ; വികൃതചിത്രമാകാതിരിക്കട്ടെ. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള തൂലികാതാഡനം നടത്തുന്നത് ശ്രീ. കെ. പി. എം. അലി പാലുവായിയാണ്. ആ താഡനത്തിന്റെ വേദന ഞാനറിഞ്ഞു. വായനക്കാർ അതറിയാതിരിക്കട്ടെ. പേഴ്സ്യയിൽ ജോലി നോക്കുന്ന ഭർത്താവിന്റെ കത്തു കാത്തിരിക്കുന്ന ഭാര്യയ്ക്ക് രണ്ടു കത്തുകൾ ഒരുദിവസം കിട്ടി. ആദ്യത്തെ കത്ത് പൊട്ടിച്ചു വായിച്ചപ്പോൾ ഭാര്യ ബോധംകെട്ടു. ഭാര്യയ്ക്ക് ചാരിത്രദോഷം സംഭവിച്ചതിനാൽ അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ഭർത്താവ് അതിലെഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഒട്ടൊക്കെ ബോധം വന്നപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ കത്ത് തുറന്നുവായിച്ചു. അപ്പോൾ അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ കത്തിൽ വർണ്ണിച്ചത് സ്വപ്നമായിരുന്നുവെന്ന്. ഉടനെ ഭാര്യ ആഹ്ലാദിച്ചു. ഹായ്! എന്തൊരുജ്ജ്വലഭാവന! കുരിശിൽത്തറച്ച യേശുദേവന്റെ ഒരു രൂപം എന്റെ മേശപ്പുറത്ത് ഇരിക്കുന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ വീണ്ടും കേൾക്കുന്നു. "പിതാവേ ഇവർ ചെയ്യുന്നത് എന്താണെന്ന് അറിയുന്നില്ല. ഇവർക്കു മാപ്പുകൊടുക്കണേ" യേശുദേവനും ജഗന്നിയന്താവും അലിക്കു മാപ്പുകൊടുക്കും. വായനക്കാരൻ മാപ്പുകൊടുക്കുകയില്ല. അത്ര കണ്ടു ബീഭത്സമാണ് ഇക്കഥ. "ജനയുഗം" വാരികയിലും "ദേശാഭിമാനി" വാരികയിലും ഈ പ്രാവശ്യം കഥകൾ കാണുന്നില്ല. ആ വാരികകൾക്കു കിട്ടുന്നതും ഇത്തരം കഥകളായിരിക്കും, ഭാഗ്യമായി അവർ കഥ പരസ്യം ചെയ്യാത്തത്. "വല്ലാമക്കളിലില്ല മക്കൾ" എന്ന കവിവചനം എത്ര സാർത്ഥകം!

കൃതജ്ഞത ഒരു മാനുഷികമൂല്യമാണെന്നു നാം വിചാരിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അതിനു പരമപ്രാധാന്യം കല്പിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? പൂക്കൾ സൗരഭ്യം പ്രസരിപ്പിക്കുന്നു; വൃക്ഷങ്ങൾ കനികൾ വിതരണംചെയ്യുന്നു. ആ വൃക്ഷങ്ങളുടെ വേരുകൾ നോക്കൂ, ജലം വലിച്ചെടുത്തു മുകളിലേയ്ക്ക് എത്തിക്കുക എന്നതിൽക്കവിഞ്ഞ് അവയ്ക്കൊരു ജോലിയുമില്ല. ഇവയൊന്നും കൃതജ്ഞത അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. സ്വാർത്ഥരഹിതനായ മനുഷ്യനും കൃതജ്ഞതയ്ക്കുവേണ്ടി ബഹളം കൂട്ടുന്നില്ല. ആ രീതിയിലുള്ള ഒരു നല്ല മനുഷ്യനെ—ശ്രീ. എസ്. നീലകണ്ഠയ്യരെ—ശ്രീ. സി. അച്ചുതമേനോൻ നമ്മുടെ മുന്നിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു. ആ ചിത്രത്തിനു തെളിച്ചമുണ്ട്; ഭംഗിയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്യങ്ങൾ ലളിതങ്ങളാണ്; അവ പ്രസന്നത എന്ന ഗുണം ആവഹിക്കുന്നു. (നവയുഗം വാരിക-ലക്കം 4)

സാഹിത്യത്തെ മാർക്സിയൻ തത്ത്വചിന്തയിലൂടെ സംവീക്ഷണം ചെയ്യുകയും ആ രീതിയിൽ അതിന്റെ മൂല്യം നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രഗല്ഭനായ നിരൂപകനാണ് ശ്രീ. നരേന്ദ്രപ്രസാദ്. അദ്ദേഹം പുരോഗമന പ്രസ്ഥാനത്തിനു ചെയ്യാവുന്ന കാര്യങ്ങളെന്ന നിലയിൽ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കുന്നു. (നവയുഗം) അവയിലൊന്ന് "രാഷ്ട്രീയബന്ധങ്ങളുടെ പേരിൽ സർഗ്ഗസാഹിത്യകാരന്മാരെയാരെയും "ഒന്നു പൊക്കിക്കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാവാതിരിക്കുക" എന്നതാണ്. സാഹിത്യത്തെ അതിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾകൊണ്ടേ അളക്കാവൂ എന്ന് അഭിപ്രായമുള്ള ഈ ലേഖകൻ നരേന്ദ്രപ്രസാദിന്റെ ഈ നിർദ്ദേശത്തെ പിന്താങ്ങുകയും സമഞ്ജസമായ ഈ നിർദ്ദേശം മുന്നോട്ടു വച്ചതിന് അദ്ദേഹത്തെ സവിനയം അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

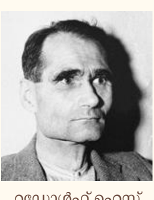
റുഡോൾഫ് ഹെസ്സ്

മലയാളനാടു നോക്കുക "സ്പാനഡുവിലെ ഏകാന്തത്തടവുകാരനായ" ഹെസ്സിനെക്കുറിച്ച് ശ്രീ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പോൾ എഴുതുന്നു. ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന ഒരു ലേഖനമാണത്. ഹെസ്സ് ക്രൂരനാണെങ്കിലും ആ ലേഖനം വായിച്ചാൽ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ കണ്ണീരുകൊണ്ടു നനയാതിരിക്കുകയില്ല. അമ്പതുവർഷം മുൻപ് ഉത്കൃഷ്ടങ്ങളായ ലേഖനങ്ങളെഴുതി മലയാളഭാഷയെ സമ്പന്നമാക്കിയ ശ്രീ. എം. രാജരാജവർമ്മയെക്കുറിച്ചു ഡോക്ടർ. എസ്. പരമേശ്വരൻ മാതൃഭൂമിയിലെഴുതിയിരിക്കുന്നു. രാജരാജവർമ്മയുടെ മഹത്ത്വം ആ ലേഖനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

□

എം. കൃഷ്ണൻ നായർ

തിരുവനന്തപുരത്ത് വി. കെ. മാധവൻ പിള്ളയുടെയും ശാരദാമ്മയുടെയും മകനായി 1923 മാർച്ച് 3-ന് ശ്രീ എം. കൃഷ്ണൻ നായർ ജനിച്ചു. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം തിരുവനന്തപുരം യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളജിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദം നേടി. പഠനത്തിനു ശേഷം മലയാള സാഹിത്യാധ്യാപകനായി അദ്ദേഹം പല കലാലയങ്ങളിലും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളജിൽ നിന്നു മലയാള വിഭാഗം തലവനായി വിരമിച്ചു.

സാഹിത്യവാരഫലം

36 വർഷത്തോളം തുടർച്ചയായി അദ്ദേഹം എഴുതിയ (1969 മുതൽ മരണത്തിനു ഒരാഴ്ച മുൻപു വരെ) സാഹിത്യവാരഫലം ഒരുപക്ഷേ ലോകത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കാലം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സാഹിത്യ പംക്തി ആയിരിക്കും. മലയാളനാട് വാരികയിലാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ പംക്തി എഴുതിത്തുടങ്ങിയത്. മലയാളനാട് നിന്നുപോയതിനു ശേഷം കലാകൗമുദി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലും അതിനു ശേഷം സമകാലിക മലയാളം വാരികയിലും സാഹിത്യ വാരഫലം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ലോകസാഹിത്യത്തിൽ അഗാധമായ അറിവുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം തെക്കേ അമേരിക്ക മുതൽ യൂറോപ്പ് വരെയും, ആഫ്രിക്ക മുതൽ ജപ്പാൻ വരെയുമുള്ള എഴുത്തുകാരെ കേരളത്തിലെ വായനക്കാർക്കു പരിചയപ്പെടുത്തി. പാവ്‌ലോ നെരൂദ, മാർക്വേസ്, തോമസ് മാൻ, യസുനാരി കവബാത്ത തുടങ്ങിയ വിശ്വസാഹിത്യകാരന്മാരെ മലയാളികളുടെ വായനാമേശയിൽ എത്തിക്കുന്നതിൽ കൃഷ്ണൻ നായരുടെ പങ്കു ചെറുതല്ല.

സൗമ്യസ്വഭാവിയും ശാന്തനും ആതിഥ്യമര്യാദക്കാരനുമായിരുന്ന കൃഷ്ണൻ നായർ സാഹിത്യ വിമർശനത്തിൽ കർശനമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ അവലംബിച്ചു. രചിതാവിന്റെ പേരും പ്രശസ്തിയും അദ്ദേഹത്തിന് പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. കലാപരമായി ഔന്നത്യമുള്ള രചനകൾ മാത്രമാണ് സാഹിത്യമെന്നും മറ്റെല്ലാം വ്യർത്ഥവ്യായാമങ്ങളാണെന്നും അദ്ദേഹം ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചു. സ്വന്തം ലേഖനങ്ങളെപ്പോലും 'സാഹിത്യ പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെയും ഏഷണിയുടെയും ഒരു അവിയൽ' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ച അദ്ദേഹം അനുബന്ധമായി, 'അതുകൊണ്ടാണല്ലോ, ചുമട്ടുതൊഴിലാളികൾവരെയും 35 വർഷമായി സാഹിത്യ വാരഫലം വായിക്കുന്നത്' എന്നും കൂട്ടിച്ചേർത്തു. രസകരമായ രചനാശൈലിയും കറിക്ക കൊള്ളുന്ന നർമ്മവും മലയാളികളുടെ ജീവിത ശൈലിയെക്കുറിച്ചുള്ള നിശിതവും ഹാസ്യാത്മകവുമായ നിരീക്ഷണങ്ങളും സാഹിത്യ വാരഫലത്തെ വായനക്കാർക്കു പ്രിയങ്കരമാക്കി.

1995 ജൂൺ 25-ന് കലാകൗമുദി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കത്ത്.

അതിഗഹനമായ വായനയുടെ ഉടമയായിരുന്ന കൃഷ്ണൻ നായർ. ഓട്ടോറിക്ഷാ ഡ്രൈവർമാർ മുതൽ കോളേജ് പ്രൊഫസർമാർ വരെയും നവകവികൾ മുതൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ വരെയും സാഹിത്യവാരഫലത്തിന്റെ പുതിയ ലക്കങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നു. മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ മൗലികതയുള്ള എഴുത്തുകാർ ഇല്ലെന്നും ടോൾസ്റ്റോയിയും തോമസ് മാനുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മലയാള സാഹിത്യകാരന്മാർ ബഹുദൂരം സഞ്ചരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു.

തിരുവനന്തപുരത്തെ സായാഹ്ന നടത്തക്കാർക്ക് പരിചിതനായിരുന്നു കൃഷ്ണൻ നായർ. ഇന്ത്യൻ കോഫി ഹൌസിലെ പതിവുകാരനായിരുന്ന അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തെ മോഡേൺ ബുക്ക് സെന്ററിൽ സ്ഥിരം സന്ദർശകനും ഉപയുക്താവുമായിരുന്നു. സാഹിത്യരംഗത്തെ സേവനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിനു ജി. കെ. ഗോയെങ്ക പുരസ്കാരം ലഭിച്ചു. കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകൾക്കായി ഒരു പ്രദർശനം നടത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യ കാല ഉപന്യാസങ്ങളായ 'സ്വപ്നമണ്ഡലം' (1976), സൗന്ദര്യത്തിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ (1977), ചിത്രശലഭങ്ങൾ പറക്കുന്നു (1979), സാഹിത്യ വാരഫലത്തിന്റെ ആദ്യ പ്രതികൾ തുടങ്ങിയവ ഈ പ്രദർശനത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു.

ഫെബ്രുവരി 23, 2006-ൽ തിരുവനന്തപുരത്തെ ഒരു സ്വകാര്യ ആശുപത്രിയിൽ കൃഷ്ണൻ നായർ അന്തരിച്ചു. ന്യുമോണിയയും ഹൃദയത്തിലെ രക്തതടസ്സവുമായിരുന്നു മരണ കാരണം.

(ഈ ജീവചരിത്രക്കുറിപ്പിനും വാരഫലത്തിലെ ചിത്രങ്ങൾക്കും വിക്കിപ്പീഡിയയോട് കടപ്പാട്.)

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <info@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014